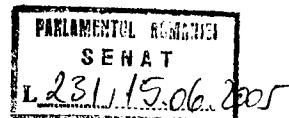
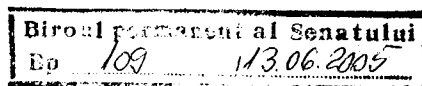
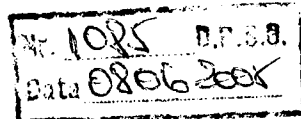

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea art. 1 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961 (Bp. 109/2005).*

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune *extinderea sferei persoanelor care beneficiază de prevederile Legii nr. 309/2002, prin completarea art. 1 cu o nouă categorie de beneficiari, respectiv persoane care au efectuat stagiul militar în detașamente de muncă din cadrul unităților militare cu profil economic din cadrul Ministerului Apărării Naționale în perioada 1950-1961.*

II. Propuneri și observații

1. Prevederile Legii nr. 309/2002 vizează acordarea unor drepturi specifice cu titlul de măsuri reparatorii, în exclusivitate, acelei categorii de

persoane care, în perioada 1950-1961, au fost considerate *tineri prisos de contingent* și au efectuat stagiul militar prin muncă prestată în cadrul detașamentelor de muncă ale Serviciului Muncii, pe criterii de selectare și în condiții de muncă discriminatorii și înjositoare.

Legiuitorul a acordat aceste drepturi persoanelor respective ca o recompensă, atât materială, cât și morală pentru condițiile în care acestea au fost obligate să-și efectueze stagiul militar. Direcția Generală a Serviciului Muncii (DGSM) a fost organizată în baza unor principii proprii de funcționare, în subordinea Ministerului Construcțiilor și nu a Ministerului Forțelor Armate.

2. Deosebirea esențială dintre persoanele care au efectuat stagiul militar în cadrul DGSM și cele care l-au efectuat în unitățile militare este dată de statutul fiecărei categorii și nu de activitatea în sine, desfășurată în perioada respectivă.

Munca în DGSM a fost remunerată, în timp ce soldații nu primeau decât soldă.

Înaintările în grad în cadrul DGSM erau aprobate de directorul instituției, acestea nefiind recunoscute de Ministerul Forțelor Armate, în timp ce militarii în termen erau avansați în grad, conform reglementărilor în vigoare la acea dată.

Persoanele din prima categorie, în caz de război, erau mobilizate la locul de muncă, celelalte erau mobilizate pentru front.

Menționăm faptul că militarii în termen care au desfășurat activități în economia națională, în această perioadă, nu au fost încadrați în structuri speciale în afara organizării forțelor armate, ci au făcut parte din unități militare, au purtat uniformă militară, au îndeplinit planul pregătirii de luptă și au depus jurământul militar, fapt pentru care aceștia pot fi cu greu asimilați persoanelor recrutate în detașamentele de muncă din cadrul Serviciului Muncii.

3. Atât înainte de anul 1961 (inclusiv în perioadele anterioare primului război și în perioada interbelică), cât și ulterior, până în anul 1990, militarii armatei române au fost folosiți la diferite activități în economia națională, fie cu titlu permanent în unități constituite ca atare, fie ocazional în unități de diferite arme, care pentru trei-patru luni, participau la strânsul recoltei sau alte lucrări, dar după o instruire militară prealabilă. În mod frecvent, organizarea și condițiile celor din unitățile specializate în lucru pe șantiere (căi ferate, poduri, centrală atomică, Transfăgărășan) erau mai bune decât ale celor care lucrau ocazional, în condiții improvizate de hrană și odihnă.

Desființarea Serviciului Muncii în ianuarie 1961 nu a determinat încetarea activității în unitățile militare cu profil economic din armată, iar aplicarea prevederilor Legii nr. 309/2002 persoanelor care au efectuat stagiul militar în perioada 1950-1961 în aceste unități ar conduce la noi inechități și forme de discriminare, atât în rândul militarilor conscriptibili care au desfășurat același gen de activități și în aceleași condiții după anul 1961, cât și al militarilor care au fost încadrați în structuri cu misiuni de luptă și instrucție, ceea ce ar face să crească considerabil numărul potențialilor beneficiari.

4. Inițiatorii Legii nr. 309/2002, în Expunerea de motive, au subliniat faptul că persoanele care au efectuat stagiul militar în cadrul Serviciului Muncii cu greu pot fi asimilate altor categorii de militari în termen.

Aceștia afirmă, totodată, faptul că majoritatea celorlalte țări fost comuniste (Polonia, Cehia, Ungaria), unde au funcționat sisteme similare de muncă forțată, a soluționat problema reparațiilor morale și materiale numai pentru această categorie de persoane prin acordarea unor drepturi și facilități care să le recunoască, atât aportul la realizarea economiei, cât și discriminarea politică și socială la care au fost supuși, ceea ce înseamnă un pas hotărâtor în acțiunea de reabilitare a acestora.

5. Acordarea acestor drepturi persoanelor care au fost încorporate în sistemul Ministerului Forțelor Armate ar presupune ca alte sute de mii de persoane, care au efectuat serviciul militar obligatoriu, să beneficieze de prevederile Legii nr. 309/2002 cu toate că acestea nu au făcut altceva decât să-și îndeplinească o îndatorire fundamentală, cu suportarea privațiunilor specifice serviciului militar obligatoriu.

Acest act normativ are caracter reparator pentru toate persoanele care au avut de suferit ca urmare a instaurării regimului comunist.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 160/2004 prin care apreciază că dispozițiile Legii nr. 309/2002 referitoare la categoria de beneficiari sunt constituționale, întrucât *"Este dreptul suveran al statului de a acorda despăgubiri unor persoane, cetățeni români, de a stabili categoriile de persoane, cuantumul despăgubirilor acordate, condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de aceste drepturi."*

6. Extinderea prevederilor legii asupra altor categorii de beneficiari conduce la influențe financiare suplimentare, aspecte ce trebuie să fie susținute de posibilitatea asigurării resurselor financiare necesare, condiție

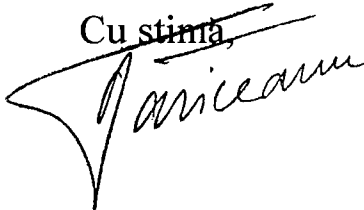
impusă prin dispozițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice.

De asemenea, și art. 138 alin. (5) din Constituția României, republicată, prevede că *"Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare."*

7. Influența financiară asupra bugetului de stat pe anul 2005 este de 338,5 miliarde lei, potrivit **fișei financiare** anexate, calculată pentru un număr de 100 mii beneficiari.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stima,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului